

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Εκατόν Σαράντα Ένα

Αποκαλύπτοντας την Προφητική Σημασία της Επανόδου του Παπισμού και του Όγδου Προέδρου

Jeff Pippenger

2024-03-17

Εξετάζουμε επί του παρόντος πολύ προσεκτικά τα προφητικά χαρακτηριστικά της ιστορίας κατά την οποία ο παπισμός επιστρέφει στον θρόνο της γης ως η όγδοη κεφαλή, δηλαδή εκ των επτά κεφαλών. Το πράττουμε αυτό, προκειμένου να προσδιορίσουμε με ακρίβεια τα προφητικά χαρακτηριστικά της ιστορίας κατά την οποία ο όγδοος πρόεδρος, δηλαδή εκ των επτά προέδρων, εκπληρώνει τη διαμόρφωση της εικόνας του παπικού θηρίου. Έχουμε αρχίσει την εξέταση αυτών των αληθειών με το Όρος Κάρμηλος και τα γενέθλια του Ηρώδη. Αμφότερες οι ιερές απεικονίσεις παριστούν τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες, ο οποίος παριστάνεται επίσης στο εδάφιο σαράντα ένα του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ.

Και θέλει εισέλθει και εις την ένδοξον γην, και πολλαί χώραι θέλουσι καταστραφή· πλην ούτοι θέλουσι διαφύγει εκ της χειρός αυτού, ο Εδώμ και ο Μωάβ και οι εξέχοντες των υιών Αμμών.
Δανιήλ 11:41.

Ο πλαστός βασιλεύς του βορρά εισέρχεται στη γη της δόξης στο εδάφιο. Η γη της δόξης, στην ιστορία του αρχαίου Ισραήλ, ήταν η γη του Ιούδα, και παριστάνετο ως γη ρέουσα γάλα και μέλι, και για τον λόγο αυτόν, μεταξύ άλλων, ήταν ένδοξη. Ήταν ένδοξη διότι ο Χριστός εξέλεξε την πρωτεύουσά της, την Ιερουσαλήμ, ως τον τόπο του ναού Του και την πόλη όπου επέλεξε να θέσει το όνομά Του.

Από την ημέρα που εξήγαγα τον λαό μου από τη γη της Αιγύπτου, δεν εξέλεξα καμία πόλη μεταξύ όλων των φυλών του Ισραήλ, για να οικοδομηθεί οίκος, ώστε το όνομά μου να είναι εκεί· ούτε εξέλεξα κάποιον άνδρα για να είναι άρχοντας επί του λαού μου Ισραήλ· αλλά εξέλεξα την Ιερουσαλήμ, ώστε το όνομά μου να είναι εκεί, και εξέλεξα τον Δαβίδ για να είναι επί του λαού μου Ισραήλ. Β΄ Χρονικών 6:5, 6.

Η κυριολεκτική γη του Ιούδα ήταν η ένδοξη γη για τον κυριολεκτικό αρχαίο Ισραήλ, και οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι η πνευματική γη του Ιούδα, η ένδοξη γη για τον πνευματικό σύγχρονο Ισραήλ.

«Όταν η γη την οποία ο Κύριος προμήθευσε ως άσυλο για τον λαό Του, ώστε να Τον λατρεύει σύμφωνα με τις επιταγές της ίδιας του της συνείδησης, η γη επάνω από την οποία επί μακρά έτη έχει απλωθεί η ασπίδα της Παντοδυναμίας, η γη την οποία ο Θεός ευνόησε καθιστώντας την θεματοφύλακα της καθαρής θρησκείας του Χριστού,—όταν εκείνη η γη, διά των νομοθετών της, αποκηρύξει τις αρχές του Προτεσταντισμού και παράσχει υποστήριξη στη Ρωμαιοκαθολική αποστασία παρεμβαίνοντας στον νόμο του Θεού,—τότε θα αποκαλυφθεί το τελικό έργο του ανθρώπου της αμαρτίας». Signs of the Times, June 12, 1893.

Αφού ο πλαστός βασιλεύς του βορρά κατέκτησε τον βασιλέα του νότου (την πρώην Σοβιετική Ένωση), στο τεσσαρακοστό εδάφιο, το 1989, έπειτα κατακτά την ένδοξη γη (τις Ηνωμένες Πολιτείες). Στο τεσσαρακοστό πρώτο εδάφιο, η λέξη «χῶρες» είναι προσθήκη και δεν είναι πλήρως ακριβής, διότι, κατά τον νόμο της Κυριακής, οι «πολλοί» που ανατρέπονται είναι μία τάξη ανθρώπων που γνώριζαν τη διάκριση μεταξύ του σαββάτου της εβδόμης ημέρας και της ημέρας του ήλιου, πριν έλθει ο νόμος της Κυριακής.

«Η αλλαγή του Σαββάτου είναι το σημείο ή το χάραγμα της εξουσίας της Ρωμαϊκής εκκλησίας. Εκείνοι που, κατανοώντας τις αξιώσεις της τετάρτης εντολής, επιλέγουν να τηρούν το ψευδές Σάββατο στη θέση του αληθινού, αποδίδουν έτσι φόρο τιμής σε εκείνη τη δύναμη, από την οποία και μόνον αυτό επιτάσσεται. Το χάραγμα του θηρίου είναι το παπικό Σάββατο, το οποίο έχει γίνει αποδεκτό από τον κόσμο στη θέση της ημέρας που όρισε ο Θεός.»

«Αλλά ο καιρός για να λάβει κανείς το χάραγμα του θηρίου, όπως προσδιορίζεται στην προφητεία, δεν έχει ακόμη έλθει. Ο καιρός της δοκιμασίας δεν έχει ακόμη φθάσει. Υπάρχουν αληθινί Χριστιανοί σε κάθε εκκλησία, μη εξαιρουμένης της Ρωμαιοκαθολικής κοινότητας. Κανείς δεν καταδικάζεται προτού λάβει το φως και δει την υποχρέωση της τέταρτης εντολής. Όταν όμως εκδοθεί το διάταγμα που θα επιβάλλει το παραποιημένο Σάββατο, και όταν η ισχυρή κραυγή του τρίτου αγγέλου θα προειδοποιήσει τους ανθρώπους εναντίον της λατρείας του θηρίου και της εικόνας του, η διαχωριστική γραμμή θα χαραχθεί καθαρά μεταξύ του ψευδούς και του αληθινού. Τότε όσοι εξακολουθούν ακόμη να παραμένουν στην παράβαση θα λάβουν το χάραγμα του θηρίου στα μέτωπά τους ή στα χέρια τους.»

«Με ταχέα βήματα πλησιάζουμε αυτή την περίοδο. Όταν οι Προτεσταντικές εκκλησίες θα ενωθούν με την κοσμική εξουσία για να στηρίξουν μια ψευδή θρησκεία, αντιτιθέμενοι προς την οποία οι πρόγονοί τους υπέμειναν τον σφοδρότερο διωγμό, τότε το παπικό Σάββατο θα επιβληθεί με τη συνδυασμένη εξουσία εκκλησίας και κράτους. Θα υπάρξει εθνική αποστασία, η οποία θα καταλήξει μόνο σε εθνική καταστροφή.» Bible Training School, February 2, 1913.

Η τάξη των «πολλών» που ανατρέπονται κατά τον προσεχώς ερχόμενο νόμο της Κυριακής είναι εκείνοι οι οποίοι θα λογοδοτήσουν για το φως του Σαββάτου, το οποίο είναι το φως που δίδεται για εκείνον τον καιρό, ο οποίος αποτελεί σημείο καμπής και κρίση στην ιστορία τόσο της εκκλησίας όσο και των εθνών. Αυτή η τάξη είναι η εκκλησία του Λαοδικειανού Αντβεντισμού, η οποία έχει φθάσει στο τέλος της περιπλάνησής της στην έρημο της αποστασίας. Εκεί εκχέονται από το στόμα του Κυρίου εις τον αιώνα. Ο Λαοδικειανός Αντβεντισμός είναι εκείνοι που εκλήθησαν στο φως του τρίτου αγγέλου, είτε στο πρώτο Κάδη στην ιστορία του 1844, έως το 1863, είτε στο δεύτερο Κάδη στην ιστορία του 2001, έως τον νόμο της Κυριακής.

Και λέγει πρὸς αὐτόν· Φίλε, πῶς εἰσηλθες ἐδῶ μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου; ὁ δὲ ἐφίμωθη. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τοὺς ὑπηρέτας· Δέσατε αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας, καὶ ἀπάγετε αὐτόν, καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Διότι πολλοὶ εἶναι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί. Ματθαῖος 22:12–14.

Η φωνή του τρίτου αγγέλου, είτε το 1844 είτε το 2001, ήταν κλήση προς τον γάμο. Οι «πολλοί» που καταβάλλονται κατά τον νόμο της Κυριακής είναι οι «πολλοί» που απέρριψαν το ένδυμα του γάμου, τη δικαιοσύνη του Χριστού, και αντιθέτως καθίστανται μέρος της γαμήλιας συνοδείας των

δέκα βασιλέων προς την πόρνη της Ρώμης. Για εκείνον τον γάμο, ο άνθρωπος μπορεί να κρατήσει τα δικά του ενδύματα, διότι το μόνο που χρειάζεται για να αφαιρεθεί το όνειδος του είναι να ονομαστεί με το επώνυμο της πόρνης που βασιλεύει επί των δέκα βασιλέων.

Και ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἑπτὰ γυναῖκες θέλουσι κρατήσῃ ἕνα ἄνδρα, λέγουσαι, Τὸν ἄρτον ἡμῶν θέλομεν τρώγει, καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν θέλομεν ἐνδύεσθαι· μόνον ἄφες νὰ ὀνομασθῶμεν μετὸ ὄνομά σου, διὰ νὰ ἀφαιρεθῇ τὸ ὄνειδος ἡμῶν. Ἡσαΐας 4:1.

Απέτυχαν στην πρώτη δοκιμασία της διατροφής, διότι επέλεξαν να φάνε τον δικό τους ἄρτο, αντί για τον ἄρτο του ουρανού. Απέτυχαν στη δεύτερη δοκιμασία, κατά την οποία έπρεπε να δοξάσουν τον Θεό εκδηλώνοντας τον χαρακτήρα Του, αλλά αντ' αυτού επέλεξαν να φορέσουν τα δικά τους ενδύματα. Απέτυχαν και στην τρίτη λυδία λίθο, διότι εκδήλωσαν το όνομα (χαρακτήρα) του θηρίου, επειδή επέλεξαν να απορρίψουν το όνομα (χαρακτήρα) του Χριστού. Ο σκοπός για τον οποίο ο Νεβρώδ οικοδόμησε πόλη (κράτος) και πύργο (εκκλησία), κατά την πρώτη μνεία της Βαβυλώνας, ήταν για να κάνει στον εαυτό του όνομα.

Και εἶπαν, Ἐμπρός, ας οικοδομήσωμεν εἰς εαυτούς πόλιν καὶ πύργον, τοῦ οὐοίου ἡ κορυφή νὰ φθάνη ἕως τοῦ ουρανοῦ· καὶ ας κάμωμεν εἰς εαυτούς ὄνομα, μήπως διασκορπισθῶμεν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς. Γένεσις 11:4.

Το όνομα είναι σύμβολο του χαρακτήρα, και ο προφητικός χαρακτήρας του ογδόου θηρίου, το οποίο είναι εκ των επτά, είναι η διττή φύση του συνδυασμού Εκκλησίας (πύργος) και Κράτους (πόλη). Κατά την κρίση των εσχάτων ημερών, οι άνθρωποι θα χωριστούν σε δύο τάξεις.

«Δεν μπορεί να υπάρχουν παρά μόνο δύο τάξεις. Κάθε παράταξη φέρει ευδιάκριτα τη σφραγίδα της, είτε με τη σφραγίδα του ζώντος Θεού είτε με το χάραγμα του θηρίου ή της εικόνας του. Κάθε υιός και θυγατέρα του Αδάμ επιλέγει είτε τον Χριστό είτε τον Βαραββά ως αρχηγό του. Και όλοι όσοι τάσσονται με το μέρος των απίστων στέκονται υπό τη μέλαινα σημαία του Σατανά και κατηγορούνται ότι απορρίπτουν και καταφρονούν τον Χριστό. Κατηγορούνται ότι εκουσίως σταυρώνουν τον Κύριο της ζωής και της δόξης.» Review and Herald, 30 Ιανουαρίου 1900.

Η μία τάξη θα αντιπροσωπεύει την εικόνα του θηρίου, και η άλλη τάξη θα αντιπροσωπεύει την εικόνα του Χριστού. Η μία θα είναι ενδεδυμένη το νυμφικό ένδυμα του Χριστού, και η άλλη τάξη θα είναι ενδεδυμένη με «τα δικά τους μιάτια». Η μία τάξη θα τρέφεται με την ουράνια διαίτα, και η άλλη θα τρώγει «τον δικό τους ἄρτο». Η τάξη που τρώγει τον δικό της ἄρτο και διατηρεί τα δικά της μιάτια αντιπροσωπεύει τους «πολλούς» που εκλήθησαν με τη φωνή του τρίτου αγγέλου, και αυτοί είναι οι «πολλοί» που καταβάλλονται κατά τον προσεχή νόμο της Κυριακής. Η απόπειρά τους να λυτρώσουν τη χαμένη τους κατάσταση, όταν οι χαρακτήρες τους φανερωθούν κατά την κρίση του νόμου της Κυριακής, είναι η ψευδής ελπίδα ότι, εάν μπορέσουν να αποδεχθούν το όνομα της πόρνης της Ρώμης, το να πράξουν τούτο θα αφαιρέσει το «όνειδος» τους.

Εκείνον τον καιρό, οι λίγοι που είναι εκλεγμένοι υψώνονται ως το λάβαρο των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, και τότε υπάρχει μία άλλη ομάδα στο εδάφιο σαράντα ένα, η οποία κατόπιν «διαφεύγει» από το χέρι του πλαστού βασιλέως του βορρά. Η εβραϊκή λέξη που μεταφράζεται ως «διαφεύγει», στο εδάφιο σαράντα ένα, σημαίνει να διαφεύγει κανείς σαν από ολισθηρότητα, και ο

ορισμός αποδίδει την ιδέα του να κρατά κανείς μια πλάκα σαπουνιού μέσα στο νερό, και, εξαιτίας της ολισθηρότητας του σαπουνιού, αυτό γλιστρά έξω από το χέρι του. Το πρωτεύον στοιχείο του ορισμού της λέξεως, όταν αυτή χρησιμοποιείται στην εβραϊκή γλώσσα, είναι ότι οτιδήποτε διαφεύγει είναι κάτι που, πριν από τη διαφυγή, είχε βρεθεί υπό τον έλεγχο εκείνου από το οποίο διαφεύγει.

Στο εδάφιο σαράντα ένα, επιτελείται η τριπλή ένωση του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτη.

«Οι Προτεστάντες των Ηνωμένων Πολιτειών θα είναι οι πρώτοι που θα εκτείνουν τα χέρια τους πέρα από το χάσμα για να πιάσουν το χέρι του Πνευματισμού· θα απλώσουν το χέρι τους πάνω από την άβυσσο για να ενώσουν τα χέρια με τη Ρωμαϊκή εξουσία· και υπό την επιρροή αυτής της τριπλής ενώσεως, η χώρα αυτή θα ακολουθήσει τα βήματα της Ρώμης, καταπατώντας τα δικαιώματα της συνειδήσεως». The Great Controversy, 588.

Όταν οι Ηνωμένες Πολιτείες ενώσουν τα χέρια με τα Ηνωμένα Έθνη και με τον παπισμό κατά τον νόμο της Κυριακής, υπάρχει μια ομάδα ανθρώπων που προηγουμένως βρισκόταν στο χέρι του παπισμού, η οποία τότε «διαφεύγει» από το χέρι του πλαστού βασιλέως του βορρά. Οι άνθρωποι αυτοί κρατούνταν προηγουμένως στη λαβή της παπικής εξουσίας. Οι άνθρωποι αυτοί παριστάνονται στη γιορτή των γενεθλίων του Ηρώδη από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή, ο οποίος τότε βρισκόταν στην αιχμαλωσία των ρωμαϊκών δεσμοτηρίων, αναμένοντας θάνατο ή απελευθέρωση. Η τάξη των ανθρώπων που διαφεύγει από την αιχμαλωσία του παπισμού κατά τον νόμο της Κυριακής παριστάνεται από τρεις φυλές και, κατ' αυτόν τον τρόπο, συμβολίζει την τριπλή σύνθεση της σύγχρονης Βαβυλώνας.

Κατ' εκείνον ακριβώς τον καιρό, η δεύτερη φωνή του δέκατου όγδοου κεφαλαίου της Αποκάλυψης καλεί εκείνους τους ανθρώπους να εξέλθουν από τη Βαβυλώνα, ώστε να μη μετάσχουν στις κρίσεις της, οι οποίες τότε πρόκειται να αρχίσουν. Αυτή η δεύτερη φωνή είναι η φωνή του Χριστού, αλλά αντιπροσωπεύει τη φωνή των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, οι οποίοι τότε διακηρύσσουν με δυνατή φωνή το μήνυμα του τρίτου αγγέλου. Όταν εκείνοι διαφύγουν από το χέρι (σύμβολο υποταγής), διαφεύγουν από το χέρι του πλαστού βασιλιά του βορρά, και τότε βρίσκουν το χέρι του αληθινού βασιλιά του βορρά.

Στο Όρος Κάρμηλος οι προφήτες του Βάαλ θανατώθηκαν, και ως η αρσενική ψευδής θεότητα αντιπροσωπεύουν το Κράτος, ενώ οι προφήτες της Αστάρωθ αντιπροσωπεύουν την Εκκλησία. Ο Ηλίας θανάτωσε τους προφήτες του Βάαλ, προσδιορίζοντας έτσι το τέλος της έκτης βασιλείας, αν και η θρησκεία του αποστατημένου Προτεσταντισμού, όπως εκπροσωπείται από τη Σαλώμη, εξακολουθούσε να εκπροσωπείται. Η Σαλώμη, ο Αποστατημένος Προτεσταντισμός, ως Σαλώμη, αποπλανά τον Ηρώδη, και οι δέκα βασιλείς συμφωνούν να εισέλθουν σε συμμαχία Εκκλησίας και Κράτους με την όγδοη κεφαλή, η οποία ήταν εκ των επτά κεφαλών. Η Σαλώμη είναι εκείνη την οποία ο αιμομικτικός Ηρώδης επιθυμεί στην καρδιά του.

Εγώ όμως σας λέγω ότι όποιος βλέπει γυναίκα για να την επιθυμήσει, έχει ήδη μοιχεύσει μαζί της στην καρδιά του. Ματθαίος 5:28.

Η αιμομικτική επιθυμία του Ηρώδη μέσα στην καρδιά του ένωσε τις σάρκες τους μέσα στην καρδιά του, και γι' αυτό έγινε ένα με τη Σαλώμη.

Διὰ τοῦτο θέλει ἀφήσει ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ θέλει προσκολληθῆ εἰς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ· καὶ θέλουσιν εἶσθαι οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Γένεσις 2:24.

Στο γενέθλιο συμπόσιο του Ηρώδη, ο Ηρώδης και η Σαλώμη ενώθηκαν, και ο Ηρώδης, ο οποίος προτυπωνόταν από τον Αχαάβ, είναι η κεφαλή των δέκα βασιλέων του βορείου βασιλείου. Κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής, η έκτη βασιλεία του θηρίου της γης τερματίζεται, όταν τα κέρατα που είχαν γίνει ένα κέρασ, αντιπροσωπεύοντας τον συνδυασμό των κεράτων της Εκκλησίας και του Κράτους (την εικόνα του θηρίου), θανατώνονται από τον Ηλία. Κατόπιν η Σαλώμη αποπλανά τον Ηρώδη, γίνεται ένα με αυτόν, και τον πείθει να δώσει το ήμισυ της βασιλείας του (το παγκόσμιο Κράτος) στη μητέρα της (την παγκόσμια Εκκλησία). Τότε η Σαλώμη έχει λάβει τον έλεγχο του Αχαάβ και των δέκα φυλών του, διότι οι δέκα βασιλείς όλοι συμφωνούν μεταξύ τους.

Καὶ τὰ δέκα κέρατα, τὰ ὅποια εἶδες, εἶναι δέκα βασιλεῖς, οἵτινες βασιλείαν δὲν ἔλαβον ἔτι· ἀλλὰ λαμβάνουν ἐξουσίαν ὡς βασιλεῖς μίαν ὥραν μετὰ τοῦ θηρίου. Οὗτοι ἔχουν μίαν γνώμην, καὶ θέλουσι δώσει τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν εἰς τὸ θηρίον. Αποκάλυψις 17:12, 13.

Το θηρίον, στο οποίο δίδουν τη δύναμη και την εξουσία τους, είναι το θηρίον επάνω στο οποίο κάθεται η πόρνη. Το θηρίον αντιπροσωπεύει τον χαρακτήρα της εικόνας, η οποία είναι ο συνδυασμός Εκκλησίας και Κράτους, με τη γυναίκα (την Εκκλησία) να ελέγχει τη σχέση, διότι πρόκειται για λατινικό γάμο, όπου το επώνυμο είναι το όνομα της συζύγου και όπου η γυναίκα εξουσιάζει τον άνδρα, σε αποστασία από την αληθινή σχέση του γάμου.

Πρὸς δὲ τὴν γυναῖκα εἶπε· Θέλω πληθύνει σφόδρα τὰς λύπας σου καὶ τὴν σύλληψίν σου· μετὰ λύπης θέλεις γεννᾶ τέκνα· καὶ πρὸς τὸν ἄνδρα σου θέλει εἶσθαι ἡ ἐπιθυμία σου, καὶ αὐτὸς θέλει σε ἐξουσιάζει. Γένεσις 3:16.

Οι δέκα βασιλεῖς εἶναι ὁμόφρονες καὶ ἔχουν μίαν καρδίαν.

«Αποκάλυψις 17:13–14 παρατίθεται». «Οὔτοι μίαν γνώμην ἔχουσιν». Θα υπάρξει ένας παγκόσμιος δεσμός ενώσεως, μία μεγάλη ομοφροσύνη, μία συνομοσπονδία των δυνάμεων του Σατανά. «Καὶ τὴν δύναμιν καὶ ἐξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ δίδόασιν». Ἔτσι εκδηλώνεται ἡ ἴδια αυθαίρετη, καταπιεστική εξουσία εναντίον της θρησκευτικής ελευθερίας, της ελευθερίας να λατρεύει κανείς τον Θεό σύμφωνα με τις επιταγές της συνειδήσεως, ὡπως εκδηλώθηκε από τον παπισμό, ὅταν κατά το παρελθόν καταδίωκε εκείνους που τολμούσαν να αρνηθούν να συμμορφωθούν με τις θρησκευτικές τελετές και ιεροπραξίες του Ρωμαιοκαθολικισμού.

«Στον πόλεμο που πρόκειται να διεξαχθεί κατά τις ἔσχατες ἡμέρες θα ενωθούν, σε αντίθεση προς τον λαό του Θεού, ὅλες οι διεφθαρμένες δυνάμεις που ἔχουν αποστατήσει από την υποταγή στον νόμο του Ιεχωβά. Σε αὐτὸν τον πόλεμο, το Σάββατο της τετάρτης εντολής θα αποτελέσει το μεγάλο ἐπίδικο σημεῖο· διότι στην εντολή του Σαββάτου ο μέγας Νομοθέτης ταυτοποιεῖ τον Ἐαυτό Του ὡς τον Δημιουργό των ουρανῶν και της γης». The Seventh-day Adventist Bible Commentary, 983.

Οι δέκα βασιλείς, των οποίων ηγέτης είναι ο Αχαάβ, ή ο Ηρώδης, έχουν αποπλανηθεί από τη Σαλώμη, τη θυγατέρα της Ηρωδιάδος. Τα Ηνωμένα Έθνη, τα οποία κατά τον νόμο της Κυριακής αποπλανώνται από τη Σαλώμη, την ψευδή θρησκεία του αποστατημένου Προτεσταντισμού, και τα οποία προηγουμένως ήσαν η έκτη βασιλεία της βιβλικής προφητείας, αναλαμβάνουν τον έλεγχο του βασιλείου των δέκα βασιλέων, οι οποίοι όλοι συμφωνούν να δώσουν το ήμισυ του βασιλείου τους στη θρησκεία του Καθολικισμού. Λαμβάνουν αυτή την ομόφωνη απόφαση, διότι όλοι οι βασιλείς είχαν αποπλανηθεί από τον σαηηνευτικό χορό της Σαλώμης. Συμφωνούν να θέσουν την ενωμένη τους ισχύ στο έργο της θανατώσεως εκείνων που εκπροσωπούνται από τον Ιωάννη τον Βαπτιστή.

Το θηρίο (τα Ηνωμένα Έθνη) κυβερνάται από έναν πρωτεύοντα βασιλέα (τη θυγατέρα της Ιεζάβελ). Η Ιεζάβελ είχε κατευθύνει τη θυγατέρα της να εγκαινιάσει τη μοιχική και αιμομικτική σχέση με τον Ηρώδη και τους άλλους βασιλείς, διότι αυτή είναι η μήτηρ των πορνών. Είναι η μαστροπός της ίδιας της θυγατέρας της. Ο Ηρώδης, ο Αχαάβ και τα Ηνωμένα Έθνη πλανήθηκαν από τον ψευδοπροφήτη, ο οποίος είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες. Οι Ηνωμένες Πολιτείες παύουν να είναι το έκτο βασίλειο όταν εσφάγησαν οι προφήτες του Βάαλ, και οι προφήτες της Αστάρτης (Σαλώμη) καθίστανται αμέσως η κυβερνώσα εξουσία του εβδόμου βασιλείου, καθώς αυτό επαναλαμβάνει στον κόσμο εκείνο που μόλις επέτυχε στις Ηνωμένες Πολιτείες.

Το θηρίο είναι οι βασιλείς που βρίσκονται σε σχέση με τη θυγατέρα της πόρνης, και η πόρνη είναι η γυναίκα που εξουσιάζει επάνω στο θηρίο. Ο Ιησούς απεικονίζει το τέλος ενός πράγματος μέσω της αρχής ενός πράγματος. Όπως ακριβώς η απεικόνιση των οκτώ βασιλείων στο δέκατο έβδομο κεφάλαιο της Αποκάλυψης αποκάλυψε τα οκτώ βασίλεια του δεύτερου κεφαλαίου του Δανιήλ, έτσι και το θηρίο και η γυναίκα που ιπεύει επάνω στο θηρίο αποκαλύπτουν μία άλλη προφητική αλήθεια, η οποία βασίζεται στο ότι το πρώτο αντιπροσωπεύει το τελευταίο.

Η δέκατη έβδομη κεφαλαία της Αποκάλυψης είναι η τελευταία αναφορά στα βασίλεια της βιβλικής προφητείας και, επομένως, απαιτεί όπως η δεύτερη κεφαλαία του Δανιήλ, η οποία είναι η πρώτη αναφορά στα βασίλεια της βιβλικής προφητείας, από προφητική αναγκαιότητα πρέπει επίσης να παριστάνει οκτώ βασίλεια, εκ των οποίων το όγδοο βασίλειο ήταν εκ των επτά. Ομοίως, η κρίση της γυναικός και του θηρίου επάνω στο οποίο κάθεται στη δέκατη έβδομη κεφαλαία πρέπει να παριστάνεται επίσης στην πρώτη κρίση της πόρνης το 1798.

Ο άγγελος πληροφόρησε τον Ιωάννη στην αρχή του δεκάτου εβδόμου κεφαλαίου ότι επρόκειτο να του δείξει την κρίση της μεγάλης πόρνης και του θηρίου επάνω στο οποίο ιπεύει. Η πρώτη φορά κατά την οποία η πόρνη εκρίθη έχει ορθώς νοηθεί ως το 1798, όταν ο παπισμός έλαβε το θανάσιμο τραύμα του και έφθασε ο καιρός του τέλους. Πλην όμως, όταν ένας «καιρός του τέλους» παρίσταται στην προφητική ιστορία, υπάρχουν πάντοτε δύο ορόσημα, συμβολιζόμενα διά προσώπων. Η γέννηση του Ααρών και του αδελφού του Μωυσή υπήρξε ο καιρός του τέλους σε εκείνη την ιστορία. Αυτά τα δύο ορόσημα προεικόνιζαν τη γέννηση του Ιωάννου του Βαπτιστού και, έξι μήνες αργότερα, του εξαδέλφου του Ιησού, σηματοδοτώντας έτσι τον καιρό του τέλους για εκείνη την ιστορία. Στο τέλος της εβδομηκονταετούς αιχμαλωσίας, η οποία προεικονίζει τον καιρό του τέλους το 1798, ο Δαρείος και ο ανεψιός του Κύρος αποτελούν τα δύο ορόσημα του καιρού του τέλους. Από κοινού, προεικονίζουν τον Reagan και τον Bush τον πρεσβύτερο, στον καιρό του

τέλους του 1989.

Το 1798, το οποίο ήταν ο καιρός του τέλους όταν το βιβλίο του Δανιήλ αποσφραγίσθηκε στην ιστορία των Μιλλεριστών, προσδιόρισε τον προφητικό θάνατο του πολιτικού στοιχείου του θηρίου του Καθολικισμού. Ο στρατηγός του Ναπολέοντος, Μπερτιέ, εισήλθε κατευθείαν στο Βατικανό, συνέλαβε τον πάπα και έθεσε τέλος στην πολιτική εξουσία του θηρίου του Καθολικισμού. Έναν χρόνο αργότερα, το 1799, η γυναίκα που επί αιώνες καθόταν επάνω σε εκείνο το θηρίο, εκπροσωπούμενη από τον πάπα, πέθανε στην αιχμαλωσία. Η κρίση της πόρνης περιλαμβάνει και την κρίση επί του θηρίου το οποίο χρησιμοποίησε για να κυβερνά τα έθνη. Το δέκατο έβδομο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως προσδιορίζει τόσο την κρίση του θηρίου όσο και την πόρνη που εξουσιάζει και κάθεται επάνω στο θηρίο.

«Ο κόσμος είναι γεμάτος θύελλα και πόλεμο και διχόνοια. Ωστόσο, υπό μία κεφαλή —την παπική εξουσία— οι λαοί θα ενωθούν για να αντιταχθούν στον Θεό στο πρόσωπο των μαρτύρων Του.» Testimonies, τόμος 7, 182.

Η όγδοη κεφαλή, η οποία είναι εκ των επτά, είναι η παπική εξουσία που βασιλεύει επί του θηρίου, το οποίο αποτελείται από δέκα βασιλείς που κυβερνώνται από τη θυγατέρα της πόρνης, η οποία κάθεται επάνω στο θηρίο. Τα στοιχεία της όγδοης βασιλείας, η οποία είναι εκ των επτά, πρέπει να ιδωθούν στον όγδοο και τελευταίο πρόεδρο, ο οποίος είναι εκ των επτά προέδρων, όταν η εικόνα του θηρίου σχηματισθεί εντός των Ηνωμένων Πολιτειών. Ο συνδυασμός των αποστατημένων κεράτων του Ρεπουμπλικανισμού και του Προτεσταντισμού πρέπει να έχει μία «κεφαλή» που να άρχει επί της εικόνας του θηρίου, και ο άρχων εκείνος θα είναι ένας δικτάτωρ εξαιρετικός.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

Ωδή ή Ψαλμός του Ασάφ. Μη σιωπήσεις, Θεέ· μη κρατήσεις ειρήνη, και μη μείνεις αδρανής, Θεέ. Διότι, ιδού, οι εχθροί σου θορυβούν· και όσοι σε μισούν ύψωσαν την κεφαλήν. Με πανουργίαν εμηχανεύθησαν κατά του λαού σου, και συνεβουλεύθησαν κατά των κεκρυμμένων σου. Είπαν, Έλθετε, και ας τους εξαλείψωμεν από του να είναι έθνος· ώστε το όνομα του Ισραήλ να μη μνημονεύεται πλέον. Διότι συνεβουλεύθησαν ομού με μίαν γνώμην· συνωμότησαν κατά σου· αι σκηναί του Εδώμ, και οι Ισμαηλίται· του Μωάβ, και οι Αγαρηνοί· Γεβάλ, και Αμμών, και Αμαλήκ· οι Φιλισταίοι μετά των κατοίκων της Τύρου· και ο Ασσούρ επίσης προσετέθη εις αυτούς· εβοήθησαν τους υιούς του Λωτ. Διάψαλμα. Ψαλμοί 83:1-8.